Sistemul rectificărilor

Au început rectificările. Bine înţeles. Va fi imposibil, să fie altfel.

Era imposibil că vitejeasca bătae pe care trei haimanale din echipa Ferencvarosului s'au amuzat s'o tragă unui omuleţ cu suflet mare dar cu dimensiuni corporale de miniatură, să fie luată cu răspunderi, în cârca făptaşilor.

După vitejia unei bătăi voinicești (trei contra unul), au început acum rectificările viteze, ale răspunderilor.

Deocamdată, un singur făptaş s'a tras deoparte, din calea sancţiunilor: antrenorul Hlavay. Fostul antrenor al Juventusului, actualul antrenor al Ferencvarosului — sportivul ai cărui pumni s'au turtit lovind în capul lui Bindea — s'a jurat pe cinstea lui de «sportiv» că n'a luat parte la agresiunea împotriva lui Bindea. Cinstea aceasta a fost trecută asupra maseurului echipei Ferencvaros; asupra unui om cu nici-o suprafaţă în sport. Un băiaş oarecare, căruia o eventuală suspendare pe viaţă nu i-ar putea aduce niciun prejudiciu. Nu i-ar putea lua nici dreptul de a freca muşchii jucătorilor, nici posibilitatea de a se întoarce la o bae oarecare, să spele cu apă şi cu săpun, murdăria clienţilor.

Ce poate pierde un muncitor — care poate să fie un om foarte cumsecade din pricina unei eventuale sancţiuni sportive? Nimic.

Iată dece, trecând răspunderea asupra acestui om imun, pentru sancţiuni cu caracter sportiv, antrenorul Hlavay îşi închipue că poate scăpa de osânda care trebue să-l pălească, pentru a-i plăti vitejia maltratării lui Bindea.

In fond, nu ne interesează în niciun fel, antrenorul Hlavay. Bestialitatea dela Budapesta depăşeşte răspunderea unui singur făptaş. Exemplul acesta nemaipomenit de cspitalitate... sportivă, atinge vinovăţia unei întregi grupări, a unei întregi conduceri, ce n'a ştiut să-şi stăpânească angajaţii şi nu a izbutit să asigure liniştea unei echipe oaspe, care-şi pusese integritatea corporală în buna pază a acestei conduceri.

Ne vom mulţumi, la urma urmei, şi cu sancţiuni mărunte. Se vorbeşte de o suspendare pe viaţă a celor trei haimanale cari l-au îmbrâncit pe Bindea în cabina Ferencvarosului, ca să-l stălcească acolo sub pumnii şi picioarele cari i-au răpăit în cap, ca o ploae nestăvilită. Vom închide ochii din nou, şi vom lăsa să treacă şi această provocare, deşi atâtea alte provocări ar trebui să ne impună o atitudine necintită în faţa recentului incident dela Budapesta.

Ne vom mulţumi dar, şi cu sancţiunile... diplomatice cari se anunţă, pentru a salva echipelor ungureşti excelentul debuşeu pe care îl reprezintă Bucureştii, pentru footballul unguresc.

Pe viitor însă, vom întâmpina echipele ungare cu o simpatie rectificată.

Vom fi mai puţin nepăsători în faţa provocărilor, de mare curaj, ale unui Toldi, şi vom fi mai puţin enervaţi de revolta spectatorilor bucureşteni pe cari, aceste provocări, i-au obligat uneori să arunce câteva sticle de limonadă pe teren.

In relaţiunile sportive cu noi, ungurii au introdus — prin antrenorul Hlavay — sistemul rectificărilor. Ne vom rectifica şi noi atitudinile.

George Fulga

Clandestinismul în sport

După modelul federaţiei echipelor de football neafiliate s'au înfiinţat în ultimul timp mai multe asociaţii neafiliate în domeniul mai multor sporturi. Astfel a luat fiinţă de curând o federaţie de box neafiliată şi alta de Ping-Pong.

O să ajungem cu timpul să avem în toate sporturile câte o federaţie neafiliată şi probabil o U. F. S. R. clandestină.

Cursa Berlin-Hamburg

Prima etapă a cursei cicliste Barlin—Copenhaga, alergată eri pe distanţa Berlin—Hamburg 287 km., a revenit danezului Soerensen.

Acesta a acoperit parcursul în 7 ore 34 minute, 36 secunde reuşind deci o medie orară de 38 km. 600.

Locul secund a fost ocupat de ciclistul german Hackebeil, care a terminat la 2 minute de învingător.

In celelalte locuri s'au clasat în ordine suedezul Eriksson, germanul Menrer şi danezul Rassmusen.

Această întrecere comportă trei etape şi la startul ei s'au aliniat 8 ciclişti germani, trei danezi şi un suedez.

EVENIMENTUL ATLETIC DELA 30 IULIE

CU CATE PUNCTE NE VOR BATE POLONEZII?

Iordache îşi revine.—Calistrat se înzdrăveneşte.

AVEM SPERANŢE!

In calendarul federaţiei române de atletism este prevăzut, la datele de 30 şi 31 Iulie, matchul atletic dintre reprezentativa noastră şi cea a Poloniei.

Zece zile ne mai despart de cel mai important match pe care îl susţine reprezentativa noastră de atletism.

Matchul va avea loc la Cernăuţi. Adversarii noştri din 30 şi 31 Iulie sunt mult mai puternici decât cehoslovacii, care ne-au învins luna trecută.

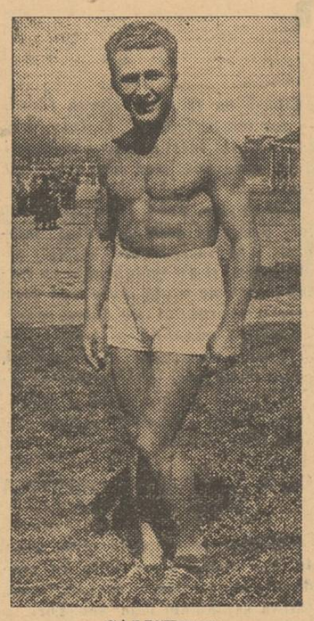

CALISTRAT

Nu trebue uitat că polonezii deţin şi un titlu olimpic.

In vederea matchului federaţia română de atletism a făcut toate pregătirile necesare.

Terenul grupării Dragoş Vodă din Cernăuţi, unde va avea loc matchul, a fost minuţios pregătit.

Atleţii români sunt pregătiţi de către antrenorul federal Stuhrk.

Campionatele naţionale de ştafetă şi maraton cât şi probele ţinute în cadrul acestui concurs au dat rezultate foarte bune. Două recorduri naţionale au fost depăşite şi un al treilea egalat.

Trei atleţi, doi seniori şi un junior, au trecut 170 cm. la înălţime.

In cadrul unui alt concurs ţinut Luni tot la Cluj au fost depăşite alte două recorduri naţionale.

Performanţele menţioante mai sus sunt foarte bune, mai ales dacă ţine seama că au fost realizate de echipe de cluburi.

Ori într'un match internaţional sunt selecţionaţi tot ce are atletismul românese mai bun.

In afară de aceasta în matchul câştigat atât de norocos de Cehoslovaci am fost lipsiţi de serviciile câtorva internaţionali cari erau indisponibili. Cu aceşti internaţionali în echipă rezultatul matchului ar fi fost poate cu totul altul.

Aceşti atleţi sunt acuma complect restabiliţi şi nu vor lipsi din reprezentativa României contra Poloniei.

La concursurile la care a luat parte de atunci până acum, Iordache dela Stadiul Român ne-a arătat că nu şi-a pierdut forma dela Balcaniada de anul trecut când ne-a reprezentat atât de bine.

Calistrat, un alt atlet care a lăpsit din formaţia României, se găseşte acum la Eforia, unde-şi petrece vacanţa. Scrisorile cari ne vin de acolo ne arată că e complect restabilit.

La înălţime atleţii români au început să se perfecţioneze. Dela matchul cu Cehoslovacia în care un singur reprezentant a sărit 1 m. 65 cm. şi până acum, şapte atleţi au sărit 170 cm.

Sperăm că în cadrul concursului ei vor sări mai mult.

Cu toate cele spuse mai sus nu putem să învingem pe polonezi.

Aceştia au o echipă ult mai puternică decât a Cehoslovaciei aşa că o victorie din partea lor este rezultatul pe care îl pronosticăm.

Atleţii români vor lupta pentru o înfrângere cât mai onorabilă pe care credem că până la sfârşit şi-o vor însuşi.

In legătură cu acest match federaţia română de atletism ne comunică următoarele:

Reprezentativa României va fi formată Luni 25 Iulie când se vor desemna şi oficialii.

Atleţii vor părăsi Capitala Joi 23 Iulie sosind la Cernăuţi Vineri 29, dimineaţa, având timp să se odihnească pentru match.

Oficialii vor părăsi Capitala Vineri 29 Iulie.

Antrenorul federal Stuehrk va părăsi azi Capitala plecând la Cernăuţi unde va lua ultimele măsuri necesare.

Tot odată a sosit la federaţie o adresă din partea polonezilor cari cer să se mărească numărul atleţilor dela 20 câţi se înţeleseseră la 25.

MANEA

Federaţia va lua în discuţie această adresă în şedinţa de Luni. Din relatările unui oficial se pare că va fi declinată numărul atleţilor rămânând la 20.

„Am terminat cu sporturile pământeşti mă apuc de aviaţie"!

Polisportivul Fredi Feraru începe un sport nou o uşurinţă uimitoare.

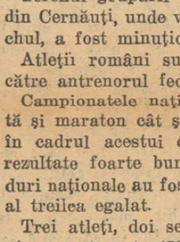

Fredy Fieraru, popularul footbalist, practică, după cum se ştie toate sporturile terestre şi-. aquatice. Joacă football cu virtuozitate. E campionul României de patinaj artistic. La hockey pe ghiaţă e unul din cei mai buni jucători bucureşteni. Recent am avut prilejul să-l vedem jucând tennis pe terenurile Metropolei. Fredy mânueşte racheta cu

Face şi canotaj. Poate fi admirat zilnic, dimineaţa, pe lacul Herăstrău.

Internaţionalul de football a pătruns şi în sporturile mecanice. Conduce, cu siguranţă, automobilul şi ne-a mărturisit-o eri — s'a hotărît cu titlu irevocabil — se va face pilot.

— Am terminat cu sporturile pământeşti, ne-a spus veselul polisportiv al Venusului. Vreau să zbor!

Fredy va urma începând din toamnă cursurile şcoalei de pilotaj. Nu ne îndoim că şi în acest domeniu, Feraru va fi la... înălţime.

Ripensia si Rapid

invitate să ajungă la un acord în privinţa celor două date ale finalei campionatului naţional

Datele la care se vor disputa cele două jocuri dintre F. C. Rapid şi Ripensia, contând pentru finala campionatului naţional pe anul sportiv 1937—1938, continuă să preocupe opinia noastră sportivă.

Comisia Campionatului Naţional, înainte de a intra în vacanţă, a dat problemei o soluţionare relativă.

A anunţat grupările să cadă la un acord asupra celor două date la care înţeleg să-şi dispute titlul naţional garantându-le că le va respecta acordul.

Campionul olympic CSIK în România

In August 30 înotători unguri vor concura la Tg.-Mureş

Echipa B.E.A.C. va face un turneu în principalele centre ardelene

TG. MUREŞ (dela corespondentul nostru). — In vederea campionatului naţional de natăţie ce se va desfăşura nu peste mult timp, gruparea C. S. Tg. Mureş ai cărei atleţi deţin toate titlurile de campion naţional de ani de zile, a stabilit ca prin mari sacrificii, să aducă la Tg. Mureş vestita grupare din Budapesta BEAC. Cu această ocazie se vor deplasa la Tg. Mureş şi campionii dr. Csik (campion olimpic), Mengyel, Pustai etc. cari îşi vor măsura puterile cu campionii noştri, Kelemen, Bekeş, Pueloek etc.

De asemenea va veni şi echipa de polo cu acelaşi nume, care actualmente este campioană a Ungariei, susţinând două matchuri cu C. S. Tg.-Mureşul, şi cu «Mureşul». Gruparea din Budapesta va deplasa la Tg. Mureş un lot de 30 înotători.

Tot cu această ocaziune se vor desfăşura şi probele de concurs pentru cupa «Savu».

După desfăşurarea programului dela Tg. Mureş, echipa BEAC împreună cu CS Tg. Mureş, va întreprinde un turneu în ţară evoluând la Cluj, Arad, Oradea şi Timişoara. Asupra programului proectat în Bucureşti nu ne putem încă pronunţa, întrucât gruparea bucureşteană «Viforul Dacia» încă n'a bine voit să răspundă adresei ce i s'a trimis de mai bine de o lună. Nu ştim ce îi impiedecă.

In vederea acestui program, şi având în considerare valoarea adversarului din Budapesta, atleţii Tg. Mureşului au şi început pregătirile antrenându-ne sub supravegherea d-lui Vannea.

Deşi adversarul din Budapesta deţine campioni de alură internaţională, totuşi forma, condiţia şi timpurile stabilite de atleţii Tg. Mureşului, ne îndreptăţeşte să afirmăm încă de pe acuma că la Tg. Mureş se vor stabili rezultate cu atât mai onorabile în cât grupările din Tg. Mureş, deţin elemente tinere de mare valoare şi speranţă.

Turul Franţei

Astăzi lupta cea mare

Galibier-piscul cel mai important al Alpilor - poate aduce o nouă schimbare în clasament.

Turul Franţei îşi continuă în mijlocul aceluiaş interes mondial, etapele pe care le mai au de par curs cei 72 concurenţi rămaşi în cursă, până la ţinta finală: Paris.

Această probă înfiinţată de popularul „papa" Desgrange, directorul ziarului L'Auto îşi verifică an de an şi din ce în ce mai mult, interesul de care se bucură.

„Nebunia" lui Desgranges, care acum 30 ani părea a fi în flagrant delict cu legile sportivităţii cari cer o dozare raţională a eforturilor, s'a dovedit o idee de curajoasă iniţiativă, reuşind să câştige de partea sa, de la înfiinţare, mii de ciclişti şi atenţia milioanelor de sportivi de pe glob, care urmăresc cu o nestăvilită pasiune peripeţiile acestui „tur".

Şi curios, anul acesta mai mult ca niciodată, Turul Franţei îşi anunţă un istoric din cele mai interesante. Cu un traseu care se dispută în sens invers decât cel de până acum şi cu participanţi care reprezintă tot ce are mai bun ciclismul mondial, ediţia 1938 deşi şi-a consumat până acum 11 etape, nu are un câştigător sigur. Şi e natural acest lucru, la o cursă de peste 4000 km. în care uzura, inteligenţa şi personalitatea alergătorului joacă rolul primordial. Dar iată cuvântul personalitate! Ce legătură poate exista între el şi Turul Franţei? O scurtă privire asupra tabloului de participanţi, ne va lămuri asupra acestui lucru. Iată-l pe „misteriosul" şi „misticul" Gino Bartali alergătorul Nr. 1 al Italiei, care face furori în munţi şi este complect absent pe plat. Deci calităţile acestui „rege al munţilor" au o singură predilecţie: atitudinea.

De cealaltă parte îl vedem pe popularul Leducq, care invers, îşi păstrează inalterabil şi celebru, cuceritorul lui surâs pe plat. In schimb pe munţi, bătrânului Leducq i se schimbă surâsul de calităţi hollywoodiene, în grimasă de efort şi durere.

Iată deci doi oameni, amândoi celebrii, amândoi formidabili ciclişti şi totuşi, atât de diferiţi. Unul bun la munte, celălalt la şes. Unul bun pe ploaie, altul pe soarele cel mai torid.

Bine înţeles că sunt şi „fericiţi" care se bucură de ambele atout-uri. Dar cât de rare sunt aceste excepii

Verwaecke, care se pare că se bucură de aceste două însuşiri are toate şansele de a-şi adjudeca turul de anul acesta.

Şi iată că personalitatea de care vorbeam, îşi găseşte un întemeiat raport între „om" şi „drum".

Faptele concrete nu sunt absente. De pildă, Leducq pentru că pe el l-am dat de exemplu pentru o anumită „categorie" de concurenţi — a plecat din Paris cu 34 ani, cu mult prea multe kilograme şi mai ales — cu mult optimism în calităţile sale de „rutier". Şi „Dede" a reuşit. A îmbrăcat la 34 ani, cu kilogramele în plus care nu erau o calitate pentru el, tricoul galben după patru etape. Dar în timp ce el savura satisfacţiile pe care i le mai dădeau calităţile sale — reminiscenţe ale marelui său trecut — ce făcea Bartali? Cu greu, uzând de toată technica şi efortul său, Gino se menţinea în mediocritatea plutoanelor dela mijloc. Dar italianul nu descuraja. Ştia că vine munţele unde excepţionalele lui calităţi de „grimpeur" îl vor pune în evidenţă calităţile. Şi Bartali a aşteptat şi a câştigat. Uşor ca un fulg, a trecut piscul Tourmalet din Pirinei cu un minut avans asupra celorlalţi mai buni „grimpeuri" ai turului, câştigând bonificaţie peste bonificaţie. Idolul Italiei îşi simţea deja pe umerii săi tricoul galben în delirul aplauzelor unui întreg popor.

Dar un ghinion negru l-a împiedicat pe cel mai bun „căţărător" să-şi concretizeze superioritatea şi în mod oficial. Cel care trebuia să ajungă primul la Perpignan, a sosit în urma lui Verwaecke şi Vissers! O roată buclucaşă n'a ascultat entuziasmul italianului şi a găsit de cuvinţă să cedeze.

Totuşi, în lupta care a rămas deschisă între norocosul Verwaecke şi ghinionistul Bartali, şansele rămân de partea italianului. Şanse deloc categorice — avansul de trei minute pe care îl are belgianul asupra lui Bartali ne împiedică dela acest lucru — dar pe care totuşi, le acordăm „idolului" pentru credinţa cu care a declarat că va câştiga turul. Gino Bartali s'a jurat că va câştiga! Şi ce ar putea să-l împiedice pe misticul italian?

Actuala conjunctură a clasamentului general, ne arată puternicele fronturi pe care stau italienii şi belgienii, precum şi eşecul — parţial — al francezilor.

In adevăr, francezii, pentru care câştigarea Turului Franţei de către un francez constituie o veritabilă sărbătoare naţională, au aliniat anul acesta o echipă puternică dela care sperau multe. Pe „teren" „speranţele" — în număr destul de mare anul acesta — din echipa naţională n'au corespuns decât în parte. Un Gallien — simpaticul şi blondul alergător care ne-a vizitat şi pe noi — dela care se aştepta mult mai ales în munţi, a deziluzionat victimă a unei tactici greşite. La fel Magne, care departe de forma de odinioară, a „capotat" în munţi altădată mediul său. La fel Speicher, care după o lungă şi glorioasă carieră de ciclist, a fost prins „agăţat" de o maşină! Adăugând abandonul lui Paul Maye precum şi acela al lui Marcailon vedem văduvită naţionala Franţei de „stâlpii" ei de bază. Franţa nu mai are „sprinteri"! Acesta este strigătul general al presei franceze, care vede la demarajul final, învingători numai „locomotive" ca Meulenberg, Servadei, Rossi, Verwaecke ş. a.

Către Frechaut, Cosson şi Gianello se îndreaptă astăzi atenţia francezilor, care văd în ei singurii capabili să producă surprize. Noi credem că până la sfârşit, francezii vor rămâne... cu speranţa, iar italienii sau belgienii cu victoria.

Astăzi această imensă resursă de eforturi care este Turul Franţei va pune un nou obstacol concurenţilor. La Cannes, unde s'au odihnit eri concurenţii, au văzut profilându-se crestele Alpilor. Galibier, Isarier şi alte piscuri, vor cere tributul lor de efort, năduşeală şi... zahăr. Astăzi se va da lupta cea mare, dintre italieni şi belgieni şi, poate, dintre „resturile" franceze.

Modificările pe care le va suferi etapa de astăzi după închiderea controlului, pot rămâne definitive.

In 1942, campionatele europene, la Copenhaga

Din Copenhaga se anunţă că Danemarca intenţionează să organizeze în 1948 campionatele Europei de natăţie.

CULISELE

Un tânăr, nostim şi simpatic confrate e în tandreţe (de curând) cu o şi mai tânără, nostimă şi simpatică vedetă a unui teatru de revistă.

Momentan, tandreţea aceasta se reduce la convorbiri telefonice (scurte), cu pauze (lungi) şi încercări de declaraţii cari nu mai sunt necesare, dar n'ar strica într'un «flirt» care-şi conservă un delicios aspect de timiditate.

Zilele trecute, convorbirea telefonică dintre cei doi,.. prieteni, a luat un caracter oarecum prozaic. Dintr'un capăt al firului telefonic, tânărul nostru confrate îşi interviewa «madona visurilor»:

— Ce mai faci?

— Sunt plictisită.

— Din cauza mea?

— Din cauza căldurii. Mi-e foarte cald..

Pentru a-i atenua plictiseala (şi căldura), tânărul nostru confrate a făcut un demers simplu, dar eficace: i-a trimis ...îngheţată. Un carton cu cassate.

A doua zi, convorbirea telefonică a fost ceva mai caldă:

— Ce mai faci?

— Bine. Iţi mulţumesc pentru îngheţată. Dar...

— Dar ce?

— Mă aşteptam să găsesc şi câteva rânduri scrise, în carton.

— Adevărat?... a tresărit confratele. Apoi, într'o inspiraţie subită, a adăugat: ţi-aş fi scris într'adevăr ceva, dar era imposibil.

— Dece?

— Ar fi trebuit să-ţi scriu că-mi eşti dragă.

— Ei şi?..

— O astfel de declaraţie, într'un carton cu îngheţată, ar fi avut un efect rău. Ori ar fi îngheţat declaraţia din pricina cassatiei, ori s'ar fi topit îngheţata din cauza căldurii declaraţiei».

Următoarele convorbiri telefonice nu le cunoaştem. Se pare însă, că tentativa aceasta de calambur i-a adus confratelui nostru un pas înainte, în marşul spre inima tinerei vedete de revistă...

*

Gruparea C. A. O. nu vrea să se resemneze cu locul din Divizia naţională B, pe care i l-au adus rezultatele slabe pe cari le-a făcut în trecutul campionat. A ieşit depe teren, în matchul dela Baia-Mare cu Phoenix, a făcut contestaţie, a pierdut-o şi a făcut apoi apel.

Pe sălile Federaţiei, doi oficiali discută îndârjirea C. A. O-ului de a rămâne în Divizia naţională A.

— Eu nu-i înţeleg pe orădeni. Dacă au murit, din cauza rezultatelor, dece vor să mai rămână în Divizia A?

— Tocmai, fiindcă au murit. Vor să-şi ia loc de... veci.

Castor

ZEII STADIONULUI

FILMUL JOCURILOR OLYMPICE—CEL MAI FRUMOS SPECTACOL SPORTIV CE SE POATE IMAGINA

In revista «Marrianne» Pierre Bost publică articolul de mai jos asupra filmului jocurilor olimpice, care rulează actualmente pe ecranele din occident şi care va fi curând prezentat şi bucureştenilor.

Dacă iubiţi sporturile (sau chiar dacă nu le iubiţi) săptămâna aceasta să nu vă duceţi nici la box, nici la Velodrom nici la vreun match de football.

Ci să vă duceţi la cinematograf.

Rulează actualmente filmul jocurilor Olimpice din 1936. O cap'o doperă. Un film epocal.

Va rămâne, neapărat, în istoria sportului.

Primele imagini insistă asupra vechilor atleţi eleni. E frumos, dar imaginilor au o notă de grandiloc venţă, care este pur germanică. Dar din momentul în care acţiunea se angajează pe Stadionul din Berlin, totul devine perfect, precis şi frumuseţea se datoreşte numai sportului, lui însuşi.

Am asistat la «Jocurile din Berlin». Filmul nu este mai frumos de cât spectacolul însuşi; dar este mai clar, şi — îndrăznim s'o spunem — mai complet. Aceasta pentrucă pelicula a reuşit această minune de a fi mai real decât chiar realitatea.

Se ştie doar. Un stadion, mai ales unul care adăposteşte o astfel de manifestaţie, e mare. Imens. Spectatorul nu poate niciodată urmări fazele unei curse; este prea departe pentru a urmări jocul muşchilor atletului sau a-i studia faţa. In timp ce operatorul este peste tot şi totdeauna la momentul oportun.

Lenny Riefenstahl, care semnează filmul, a realizat un montaj de o virtuozitate diabolică; niciun tehnician cinematografic nici un tehncian sportiv nu pot spune ceva. Un batalion de operatori au fost răspândiţi pe stadion. S'a filmat totul; s'a făcut risipa de pelicule. O orgie de gelatină; după care a urmat selecţia imaginilor. A fost munca cea mai mare: a necesitat un an şi jumătate. A concentrat o întreagă armată de tehnicieni.

*

Dar să revenim la sport. Desfăşurarea probelor este sigură şi naturală. Nici o scenă prea rapid, niciuna prea lent. Un comentariu sobru permite să se înţeleagă totul. Nu este uşor de urmărit o cursă pe pistă, Se aleargă atât de iute.

Pe ecran însă, se vede totul. In probele de viteză, spectacolul în care Jesse Owens fuge este de o claritate admirabilă.

Intrecerile pe 800 şi 1500 metri sunt prezentate cu precizie, cu o luminozitate unică.

Când se proectează lupta între Jesse Owens şi germanul Long, la saltul în lungime, spectatorul este ridicat, înconştient din fotoliu şi freamătă ca pe stadion.

Fotografiile săriturilor în înălţime sunt printre cele mai frumoase lucruri ale cinematografului: japonezii şi negrii americani planând deasupra barei, reprezintă un spectacol de o frumuseţe extraordinară.

Dacă am încerca să ghicim cum s'au filmat scenele acestea, ne-ar fi imposibil.

In scenele săriturilor cu prăjina, luate noaptea, sosirea atleţilor ia un aspect fantastic.

*

Aceasta este adevărata valoare a filmului. Cu tot titlul său olimpic, nu e vorba de zei. Ci de oameni adevăraţi, care luptă până la capătul forţelor lor,

Imaginile ne prezintă muşchi întinşi, bicepsuri de statui iar feţele sunt crispate sau relaxate, aşa cum în viaţa de toate zilele nu putem întâlni niciodată. Atletul care meditează înainte de a-şi lua avânt sau aruncătorul care urmăreşte cu privirea discul său, alergătorul care suflă din greu după efort, sunt scene documentare care valorează infinit. Şi nu au fost văzute niciodată, nicăieri, căci operatorii n'au putut filma nicicând crima, nici pe erou în plină acţiune, nici pe condamnatul veritabil la moarte.

Din punct de vedere strict sportiv filmul e de o bogăţie excepţională.

Sporturile femenine deţin o bună parte din desfăşurare.

Nu sunt în domeniul acesta, imagini pasionante.

Dar au şi ele farmecul lor. (Şi signorina Volla e atât de frumoasă!)

In rest, se constata în acest film că toţi mari atleţi sunt frumoşi. Nu vrem să spunem că au muşchii puternici; e doar un lucru firesc; ei au însă figuri frumoase. Expresii de siguranţă şi forţă cari ating o puritate plastică.

Este fără îndoială, unul dele mai frumoase spectacole sportive ca re se pot vedea.

Filmul culmineaţă cu proba Marathonului.

Oameni suferă pe drum. La sosire, concurenţii se prăbuşesc cu feţele crispate. Este un mijloc de propagandă sportivă puţin cam violent

Nu e însă motiv de nemulţumire. Tot ce e frumos e şi dificil.

Cerem tuturor să vadă acest spectacol. Sportul în imaginea perfecţiunii sale.